

en høiere Løn. Man kan ikke negte, at der er kommet ikke saa faa Udtalelser i de foregaaende Aar, der have tydet paa det Modsatte, idet man næsten vilde gaa ud fra, at det var betydningsløst, om Lærerne fik Lørd, da de ingen Indtægt kunde faae ud af den; men det vide vi jo alle, at i de sidste Aar, hvor Konjunkturerne have været heldige ogsaa for smaa Eiendomme, som f. Ex. Skolelodderne, have disse naturligvis været i endnu høiere Grad heldige for Skolelodderne end for andre Emaaiendomme, medens man fra andre Sider har villet gjøre det Modsatte gjældende. Man maa nemlig vide, at Udgifterne til Stat og Kommune, men navnlig til Kommunen, ere stegne i de senere Aar, men dette er en Byrde, der ikke hviler paa Skolelodderne. Dertil kommer, at Bygningers Opførelse og Vedligeholdelse har kostet mere ogsaa for de smaa Jorders Bedkommende, men dette gjælder heller ikke Skolelodderne. Man kan ganske vist sige, at Arbeidskraften er bleven noget dyrere for Skolelodderne; det vil jeg indrømme; men det er ogsaa den eneste Henseende, i hvilken Produktionen er bleven fordyret for dem. Det er altsaa ikke Dyrtiden, der skal gjøre, at vi give Skolelærerne Tillæg, og de ere komne i endnu bedre Forhold efter den Regulering, der fandt Sted i Fjor, saa at vi i det Mindste godt kunne gaa til at give Lærerne de samme Lønningssatser som i Fjor. Jeg stemmer altsaa ikke for Forslaget som et Dyrtidstillæg, men det stiller sig saaledes for mig, at vor Lærerstand i Almindelighed er daarligt aflagt for den Gjerning, den har at udføre. Det er en vanskelig og trættende Gjerning, og naar de skulle leve under et økonomisk Tryk, sløves de jo let. De maa beholde den Mand- og Livskraft, som er i dem, naar de skulle varetage deres Gjerning paa en tilbørlig Maade og deraf følger, at de skulle leve under nogenlunde gode økonomiske Vilkaar. Altsaa, det er af den Grund, at jeg stemmer for Forslaget. Jeg skal heller ikke tilbageholde en anden Side af Sagen, fordi jeg maa ske senere, naar jeg atter skulde tage Sæde her i Rigsdagen, kunde blive opfattet saaledes, at jeg havde gjort mig skyldig i en stor Forandring. Jeg er ikke nogen stor Tilbeder, det maa jeg sige, af, at vi gaa den Vej, der nu er foreslaaet her i Finansloven. Jeg havde hellere set, at vi gennem en almindelig Omordning af vort Skolevæsen var kommen til en anden Lønningsmaade. Jeg tror, at de Penge, der her gaa ud fra Statskassen til Skolelærerne, kunde have været anbragte paa en langt heldigere Maade, end her er Tilfældet. Lad mig sige, da det staar i en vis Forbindelse hermed, at jeg overhoved er imod den Maade, som man i de senere Aar mere og mere er kommen ind paa, den nemlig, at Pengene skulle vandre fra Statsborgernes Lommer ind i Statskassen for igjen at uddeles derfra. Denne socialistiske Tanke, at Alt skal gaa ind i

Statskassen og ud af den igjen, holder jeg ikke af, jeg vil meget hellere have, at denne Sag aldeles bliver overladt til Kommunerne, men jeg veed nok, at den Vej kan man ikke komme til at gaa for Diebliffet. Man er kommen dertil, at man fra Statens Side skal bygge Fisterbaade, og det varer vel ikke længe, inden man ogsaa kommer dertil, at Staten ogsaa skal bygge Lader. Jeg tror, at dette er et Princip, som det er feilagtigt og uheldigt at komme ind paa. Naar jeg altsaa stemmer for Forslaget i Aar, saa mener jeg ikke, at jeg, hvis jeg møder her igjen, ubetinget skal blive ved at stemme for et saadant Forslag, indtil vi faae ordnet vort Skolevæsen, det vil jeg ikke gjøre. Naar jeg siger dette, da sker det paa Grund af den Udtalelse, der er fremkommen fra Lærerveforeningen om, at saa længe vi ikke faae en Omordning af vort Skolevæsen, maatte Skolelærerne have en Lønningsforbedring; dette kan jeg ikke stemme for, thi jeg har en Følelse af, at en saadan Lønningsforbedring vilde modvirke en heldig Omordning af vort Skolevæsen og ikke drive paa denne Omordning, saa at jeg godt kan faae i Sinde at tage Lønningsstillæget bort fra dem igjen. Jeg skal, som sagt, i Aften stemme for Forslaget, idet jeg erkjender, at Skolelærerne ere daarligt aflagte nu for Tiden, som Stillingen er, men jeg vil ikke have, at Noget skal tro, at jeg ved det, jeg nu gjør, skulde være bunden til at gjøre det Samme næste Aar.

D. Christensen: Naar jeg har taget Ordet her, er det særlig for at yde det ærede Finansudvalg min Tak paa Grund af, at det dog er kommet lidt hen ad den Vej, jeg allerede i flere Aar har set vilde være den heldigste, nemlig, at Heltallet her har foreslaaet Departementssportlerne nedsatte med 75,000 Kr. og begrundet dette i Henhold til Post 9 i Annærkningerne. Det er jo vistnok kun et ganske lille Stridt fremad, men jeg er, ligesom det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) glad ved Vidt. Han er nu glad ved, at vi somme Tider kunne være enige, og det er jeg ogsaa, men det er ganske vist, at jeg vilde være meget gladere, hvis vi kunde være mere enige, end vi ere, ved mange Leiligheder. Jeg er endvidere ogsaa glad ved, at det ærede Medlem nu er kommen saa vidt, at han dog har ladet Forstanden raade over Følelsen i dette Stykke, og jeg kan ganske vist ikke sige Andet, end at Følelsen komplet er løben af med ham, naar han tidligere i Aaret 1871 er kommen til at se store og forferdelige Spøgelser fremkomme, men som netop ere fremkomne derved, at det ærede Medlems Mening den Gang kom til at blive til Lov. Jeg kan heller ikke være saa meget glad ved det ærede Medlem, thi naar han endnu staar paa det Standpunkt, som han her har udtalt, og som jeg naturligvis ikke har Grund til at